

## Nr 256.

Av herr **Hamrin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förändring av tullsatserna å socker och sirap m. m.

I anslutning till Kungl. Maj:ts proposition nr 35 angående förändring av tullsatserna å socker och sirap samt om ändrad lydelse av § 13 i förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 9 juni 1911 tillåter jag mig härmed framlägga följande förslag.

Då redan i trontalet bebådades en kungl. proposition, vilken avsåge åtgärders vidtagande i syfte att sänka det i vårt land oerhört höga sockerpriset, emottogs detta meddelande med berättigad och allmän tillfredsställelse. I den kungl. propositionen, som nu till Riksdagen avlåtits, framhåller statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet upprepade gånger nyssnämnda önskemåls förverkligande vara avsikten och för att nå detta mål föreslår Kungl. Maj:t Riksdagen att sänka tullen å socker med 4 öre per kilogram under det att skatten å tillverkad vara, som utlämnas till fritt bruk, skall förbliva oförändrad. Visserligen delar finansministern de sakkunnigas uppfattning att en sänkning jämväl av sockerskatten vore önskvärd men uttalar samtidigt, att han icke anser sig kunna föreslå en sådan med hänsyn till statens finansiella intressen. Uppenbart är emellertid att om en något mera betydande sänkning av sockerpriset skall kunna äga rum, utan att skada den inhemska produktionen, den nu utgående sockerskatten måste nedsättas.

Om jag utgår ifrån att tullen nedsättes med av departementschefen föreslagna beloppet — ett förslag vars lämplighet jag icke i detta sammanhang vill uttala mig om — torde priset å socker komma att falla med cirka 6 procent. Och även om jag ej vill bestrida att denna lättnad i priset på ett av den stora allmänhetens dyraste och största på samma gång som nödvändigaste livsmedel ej är ringa, vågar jag dock påstå att samma icke motsvarar de förhoppningar man i detta avseende hyst. Det synes mig därför som om man vid en förändring av sockertullen

borde taga även ett steg för ett förbilligande av ifrågavarande vara genom att minska skatten. Det är i sådant syfte som jag härmed tillåter mig föreslå en sänkning av skatten med 2 öre per kilogram. Denna sänkning tillsammans med tullens nedsättande innebär en sänkning av konsumenternas pris med cirka 10 procent.

Någon annan invändning emot detta mitt förslag än den av statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet anförda torde näppeligen kunna framställas. Är det emellertid riktigt — och jag är för min del livligt övertygad om att så är fallet — att en sänkning av sockerpriset kommer att förorsaka en ökad konsumtion, så torde också den förlust, som åsamkas statsverket genom föreslagna sänkning av skatten i någon mån uppvägas av denna ökade konsumtion och därå utgående skatt. Ty det är ju uppenbart att i samma mån som en ökad förbrukning är till gagn för sockerfabrikationen och betodlarna den också medför inkomst för staten. Det bör också i detta sammanhang erinras därom, att i budgeten för år 1914 statsverkets inkomst av sockerskatten upptagits med ett belopp av 20,000,000 kronor eller med samma belopp som för år 1913.

Skulle det emellertid kunna anses att en sålunda beräknad ökning icke kan uppväga den summa, som statsverket går förlustig genom en skattelindring av 2 öre per kilogram, vågar jag dock påstå att detta belopp bör och kan täckas på annat sätt, som mindre kännbart drabbar de stora familjerna och små inkomsttagarna i landet och att detta är rättvist. I en tid, då nästan alla erkänna det berättigade i klagomålen över dyra levnadskostnader, förefaller det mig som om en förflyttning av skattebördorna från de mindre bärkraftiga till dem som hava små eller inga bekymmer för anskaffande av vad som hör till livets uppehälle ej närmare behövde motiveras. Vågar för uppnåendet av detta mål ha av olika motionärer vid årets riksdag blivit anvisade och andra torde ej heller saknas om blott viljan finnes.

På grund av vad jag sålunda tillåtit mig anförda, hemställer jag om

att Riksdagen ville besluta, att för socker som inom riket till fritt bruk utlämnas från och med den 1 januari 1914 skall betalas en skatt av 14 öre per kilogram.

Stockholm den 14 februari 1913.

*Felix Hamrin.*